

GEORGIEN TJIATURA

SVÆEVENDE BYBUS MELLEM KAUKASUS' BJERGE

Tjiatura i Georgien har en særlig form for offentlig transport: Adskillige ramponerede svævebaner fragter indbyggere og besøgende gennem byen. Udsigten fra kabinerne giver et indblik i den nedgang, som ramte tusindvis af postsovjetiske samfund.

JENS MALLING (TEKST OG FOTO), GEORGIEN

Andre byer har busser eller sporvogne. I Tjiatura i Georgien foregår offentlig transport med svævebaner. De bringer passagerer til boligkvarterer oppe ad skråningerne, der omgiver byen.

At nogle linjer koster beskedne 20 tetri (75 øre), mens andre er gratis, gør svævebanerne til en ekstra populær måde at komme frem på. De er en attraktion i sig selv. På en måde kan Tjiatura næsten sammenlignes med et stort tivoli. For besøgende er det sjovt at lade sig transportere hen over byen og op i bjergene i de forskellige typer gondoler på de mange ruter.

Systemet er centreret omkring den centrale svævebanestation midt i byen – den eneste af sin art i verden. Her mødes tre kabler fra hver sin retning, og der er også en ventesal.

I kontrolrummet øverst oppe betjener 52-årige Muradi Tjingaladse teknikken, der får svævebanerne af sted. Han kigger opmærksomt ud ad vinduet, sikrer sig, at alt er, som det skal være, trykker på nogle knapper og hiver i et hånd-

tag. Han har også tid til kort at vinke til en bekendt, der netop er kommet ind oppe fra en af skråningerne.

Rummet er et virvar af tandhjul, paneler med elektriske sikringer, ledninger og olieindsmurt maskineri. Måleinstrumenters nåle angiver et eller andet gennem små støvede ruder.

På stationen arbejder også 59-årige Tengis Abramisjvili som elektroingeniør. Han kontrollerer desuden billetter.

»Systemet er enestående i verden. Det er gammelt, men det virker stadig fremragende«, siger han og henviser til, at den første linje til persontransport blev taget i brug i Tjiatura i 1953. Stationen her er fra 1967.

Svævebanernes dårlige tilstand minder om, at de sidste 20 år ikke har været de nemmeste for byen. Systemet har således ikke været renoveret siden i 1970'erne, fortæller Tengis Abramisjvili.

Sprækker skærer sig gennem stationernes cementkonstruktioner, hvor enkelte græstotter og andet ukrudt slår rod. Rødbrune jernwirer stikker frem, forvitrede og skøre. Hjulværk holdes sammen af lange gummiremme. Mekanikken driver gondolerne frem ad de rustne kabler. Tæt ved primitive svej ▶

